

Chap 69: Hoa khô ngân hàng VI – Thất vọng, lạc lõng

Hôm sau là ngày nghỉ của Thảo, mẹ Hiền đã đi chùa từ sớm, còn bố Vũ nàng chẳng thèm để ý tới, ông thích làm gì thì làm, tự dung Thảo thấy rất khó chịu về cái cách ông và Linh đứng nói chuyện lén lút với nhau sau cánh gà... Nàng giận... thực ra là ghen tức, nhưng quan hệ của nàng và ông Vũ chỉ là bố chồng con dâu, nên nàng chẳng biết viện cớ vào đâu để trách móc cả... còn cái Linh hôm nay cứ âm ỉ không có nhiều chuyện như trước, biểu hiện của những người đang cố dấu diếm chuyện gì đó. Thảo đang giận nên cũng chẳng muốn hỏi. Sau khi ăn sáng nàng tính rủ Linh ra bãi biển của khách sạn chơi thì Linh lấy lý do đau bụng muốn ở trong phòng, thấy vậy Thảo càng khó chịu và mặc kệ nó, nàng sẽ đi một mình.

.... Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi

-Thảo! con đi đâu vậy? –Nàng bước xuống đại sảnh thì gặp bố chồng, ông đang đứng với một vài đối tác ở đó, thấy con dâu, ông liền cười nói và đi tới chỗ nàng... Mấy ông già liếm lưỡi nuốt nước bọt khi thấy con dâu của ông Vũ, nhưng vì kém phân, dưới trướng nên cũng chỉ biết đứng đó ngẩn Thảo.

-Dạ... con ra bãi biển một chút ạ -Thảo cúi người chào đối tác của ông Vũ từ xa và nhúm mày nhìn ông Vũ rồi nhìn ra ngoài cửa với vẻ mặt giận hờn.

-Cái Linh đâu? Sao lại đi một mình thế này con? –Ông Vũ lo lắng khi Thảo đi chơi một mình, nhìn cái vẻ mặt phụng phịu này ông Vũ cũng khó hiểu không biết con bé đang giận dỗi điều gì.

-Linh đau bụng nằm trên phòng đấy ạ! - Thảo nhíu mày lại, đứng khoanh tay khiến hai bên ngực vun lên.

-Vậy à! để bố gọi mấy chị trong ekip đi cùng con nhé! –Ông Vũ rút điện thoại ra thì Thảo nói.

-Thôi bố ạ, con đi một mình cũng được ạ, bạn Linh đang đau bụng đó, bố bảo mấy chị lên chăm sóc bạn Linh đi! –Nói xong Thảo bĩu môi một cái, khiến ông Vũ thêm lúng túng... cái phản ứng gì thế này, tuy đáng yêu mà khó hiểu quá... Ông Vũ cười ngại quay ra nhìn đôi tác và ho một hai cái.

-Con xin phép ạ! Bố đừng lo... con chỉ ra bãi tắm của khách sạn đi dạo một lát thôi ạ! –Thấy ông Vũ lúng túng Thảo liền cúi chào rồi quay người đi ra sảnh sau của khách sạn, ông Vũ đứng nhìn con dâu mình đi khuất thì cười và lắc đầu, nhìn con bé giận dỗi trông đáng yêu quá, trái tim ông Vũ rung động, trong lòng vui sướng khó tả, không biết con bé đang giận gì, nhưng lúc này chẳng khác như ông đang yêu lại từ đầu vậy. Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi

-Ui dời ơi! anh Vũ ơi! anh có cô con dâu xinh đáo để! –Mấy ông đối tác chạy tới xum xuê.

-Không những xinh, còn giỏi dang, lần này em tin chắc con dâu anh sẽ đạt được chiếc vương miện quý giá này! –Một ông khác chấp hai tay lại cười cười nói nói nịnh hót với ông Vũ, những người này đều là giám đốc những doanh nghiệp lớn tại Nha Trang, nói như vậy mới thấy được sự đẳng cấp của ông Vũ đang ở ngưỡng nào.

-Khà khà! Khà khà! –Ông Vũ cười lớn bước đi bệ vệ oai phong hơn người, trông như chủ tịch đi với mấy giám đốc vậy, ông không hiểu sao việc Thảo là con dâu ông mà ai nấy ở đây đều biết... ông Vũ thở dài, thật là miệng lưỡi thế gian. Dù sao để họ biết Thảo là con dâu cũng khiến ông nở mày nở mặt hơn.

....9h45 sáng...

Thảo bước ra bãi cát trắng, nàng bỏ chiếc dép gọn vào một góc và đi chân trần trên cát, vì là bãi cát nhân tạo nên cát rất trắng và mịn, đúng như lời Thảo nói bãi tắm này rất ít người, chủ yếu dành cho khách hàng của khách sạn, Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi với lại khung giờ nắng chói chang này chẳng có ma nào ra đây cả, còn riêng Thảo lại khác, nàng chẳng mấy khi sợ nắng vì đơn giản nàng chưa xuống tông bao giờ mặc dù có ra nắng vài lần.

Thảo bước đến một dãy ghế có ô dù che nắng, nàng nhìn xung quanh chỉ thấy một vài đứa trẻ và mẹ của chúng đang đi dạo ngoài bờ biển, xung quanh còn có một vài cô nhân viên dọn dẹp vệ sinh của khách sạn... Thảo mỉm cười ngậm nga vài câu hát, cảm thấy thoải mái nàng cởi chiếc áo choàng khoác bên ngoài đặt xuống ghế cạnh đó. Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi Cơ thể siêu phẩm hiện ra dưới bóng râm của chiếc ô dù, bên trong nàng mặc một bộ bikini trông khá sexy, đây là bộ bikini Minh vừa mua tặng, mới đầu nàng thấy nó sexy quá không dám mặc... đứng trầm ngâm

một lúc ở trong phòng, Thảo nghĩ tới Minh... chồng nàng thực sự có ý đồ mà... nhưng khi mặc thử lại không đến mức quá hở...

Lúc này với một bãi biển vắng khách, làn da trắng như phát sáng của Thảo đã thu hút mọi ánh nhìn của những cô lao công cạnh đó, bộ ngực căng lên trong chiếc áo bikini hai dây, phần dưới giống như một chiếc quần lót nhưng nối liền với chiếc áo bên trên, làm lộ ra vùng mu bướm mềm mại của nàng... Thảo ngồi bịch xuống ghế, khiến bộ ngực to nảy lên, sau đó nàng lục túi lấy chiếc kính râm đắt tiền của mình đeo lên mắt cho đỡ chói... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi phải công nhận biển Nha Trang đẹp thực sự, cát trắng mịn, nước xanh ngắt trong veo, được ngồi một nơi không có người soi mói thế này thật thoải mái...

-Thảo ơi!!!! –Bỗng từ xa có tiếng gọi, Thảo bỏ kính ra nhìn thì hóa ra là Lâm lợn đang chạy từ bãi tắm bên cạnh tới. Bỗng ở đâu thấy có hai ông bảo vệ chạy ra ngăn Lâm lợn lại, sau một hồi nói chuyện thấy Lâm lợn chỉ về chỗ Thảo và cười nói gì đó, có lẽ nó đang giải thích cho hai ông bảo vệ rằng phía bên kia là bạn của nó nên hai ông mới cho nó vào.

-Thảo ơi! –Lâm lợn hót ha hót hải chạy đến, nó nhìn thấy Thảo mặc bikini khiến mắt nó sáng bừng lên. Thảo thì hơi ngại vì bộ bikini này có chút hở hang, mặc dù là bộ liền nhưng phần dưới bó quá, nó đang bó sát vào bướm khiến nàng xấu hổ, thấy Lâm lợn chạy đến Thảo phải lấy cái túi xách để che đi chỗ đó, sau đó nàng nhìn xuống ngực mình thấy có hơi hở một chút nhưng lúc này không biết phải làm sao nữa, cậu ấy chạy đến mất rồi.

-Lâm! Sao cậu lại ở đây? –Thảo mỉm cười hỏi cô tỏ ra tự nhiên trước ánh mắt háo sắc của Lâm lợn.

-Ha ha... tớ... đang đi dạo tự dưng thấy cậu ở đây chứ! –Lâm lợn cười hề hề rồi nó nhìn vào cặp đùi của Thảo, nó nói đi dạo nhưng thực tế nó đã dậy từ rất sớm để ra ngắm mấy em mặc bikini cho đã mắt, nào ngờ nó lang thang thế nào lại gặp Thảo ở bãi tắm bên cạnh, thật là may mắn.

-Tớ ra ngắm cảnh biển một chút... -Thảo nói rồi nhìn ra ngoài xa.

-Hề hề... sao thế, trông cậu có vẻ không được vui hề hề! –Lâm lợn ngồi xuống một chiếc ghế cạnh đó.

-hmm... tự dưng tớ thấy nhớ nhà... -Thảo thở dài rồi nói.

-Ồ đây vui mà hề hề, tớ chẳng muốn về nhà chút nào, ở đâu có Thảo là tớ vui hề hề... -Lâm lợn vừa nói vừa nhìn khắp cơ thể Thảo, mới tối qua nó được bóp vào bộ ngực kia, nó nhìn chăm chăm rồi nuốt nước bọt một cái, trong lòng cảm thấy rất vui khi ngày hôm nay Thảo tỏ ra rất tự nhiên với nó như thể chưa có chuyện gì xảy ra vậy.

-Cậu lại làm tớ nhớ đến hồi cấp ba, lớp mình đi đà nẵng, cậu cũng nói câu này xong bị đám cái Linh nó cười một trận... hihi... -Thảo ôm miệng cười, đột đó Lâm lợn thầm thương trộm nhớ Thảo nhưng nó không biết cách thể hiện nên khiến bọn cái Linh thường xuyên đem tình cảm của Lâm lợn ra trêu đùa.

-Ừ đấy! hồi đó chúng nó làm tớ ngại ời là ngại hề hề... mà cái Linh đâu cậu, sao tớ không thấy nó? -Lâm lộn ngó nghiêng xung quanh.

-Linh đau bụng, nằm trên phòng rồi... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-May! Có con điên đó kiểu gì nó cũng chửi tớ -Lâm lộn làm mặt giận, nhìn nó vừa có tuổi vừa ngờ nghệch như đứa trẻ con.

-Cậu và cậu ấy không hợp nhau nhì? hihi... -Thảo nhìn Lâm lộn, nàng hơi nhíu mày lại khi thấy ánh mắt Lâm lộn liên tục nhìn vào phần đùi của mình.

-Không! Tớ ghét con điên đó lắm, chửi tớ từ hồi cấp ba đến giờ... -Nói đến đây Lâm lộn mới chợt dạ không dám nói tiếp vì lý do Linh ghét cay ghét đắng Lâm lộn là hồi nó quay lên phòng vệ sinh nữ bị cái Linh phát hiện.

-À Thảo ời! cậu còn nhớ bài toán vật lý ngày xưa không, bài mà thầy giáo ra đề sai nhưng cậu phát hiện ra ấy, đáp án bằng bao nhiêu nhì ha ha xong ông ta còn cãi cậu đưa đáp án sai ý... -Lâm lộn xấu hổ, nó nhanh trí chuyển chủ đề đề Thảo không nhớ đến hồi đó nữa.

-À... tớ nhớ chứ, chính xác bằng 100m hihi... -Thảo nhìn lên trời suy nghĩ.

-Cậu giỏi thật đấy, tớ nhớ hồi đó ông thầy xấu hổ quá còn cãi bằng được ha ha... nhưng cậu vẫn giải cái bài ấy của ông, kiểu sai công thức nhưng vẫn đúng kết quả ha ha... -Lâm lộn nhìn Thảo với ánh mắt hâm mộ, vì nàng vừa xinh lại vừa học giỏi tất cả các môn, đúng là con nhà người ta trong truyền thuyết.

-Hi... -Thảo chỉ cười một cái rồi lại nhìn về phía xa, ôn lại chuyện cũ thực sự khá vui nhưng không phải vấn đề của nàng lúc này... không hiểu trong nàng bây giờ đang tồn tại loại cảm giác gì mà thấy bứt dứt khó chịu, Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi hình ảnh cái Linh sờ chim bồ Vũ cứ hiện lên trong đầu nàng, phải chăng đây là cảm giác đưa bạn thân duy nhất của mình phản bội mình hay sao?... suy nghĩ như vậy có hơi quá hay không?... hay vì nàng đang giận bồ chồng? cảm giác này là ghen sao?... Thực sự khó chịu quá...

-Thảo ơi! hề hề! xem tở này! –Thấy Thảo không được vui Lâm lợn đứng ra phía trước pha trò, nó cời trần ra, lộ nguyên một quả bụng béo núng nính nẩy như bụng con lợn sề. Sau đó nó ôm bụng dùng hai tay bấu lại rồi nhảy lên nhảy xuống vài lần khiến cái bụng mỡ của nó nẩy tung tung trông như vũ công múa bụng vậy, thực sự nhìn rất hài hước.

-Haha... cậu làm gì vậy, như hâm ý... -Thảo phì cười, điệu cười đáng yêu và có chút thoải mái, bỗng Thảo cảm thấy vui hơn một chút với trò hề này của Lâm lợn.

-Hề hề! chỉ cần cậu vui là được hề hề! –Lâm lợn tiếp tục đánh bụng nó nẩy tung tung.

-Thôi! Hihi... cậu cứ như trẻ con ấy, thế này bao giờ mới lấy vợ đây hả? –Thảo mỉm cười.

-Hề hề... chắc tở ở vậy thôi, chứ ai lấy tở... -Lâm lợn cười rồi ngồi xuống ghế.

-Cậu là con trai trong nhà phải lấy vợ chứ, không các bác lo thì sao?

-Cậu xem, tở trông thế này, ai lấy tở chứ hề hề... -Lâm lợn dang hai tay hờ cả chùm lông nách đen xì.

-Cậu tốt bụng mà, rồi họ sẽ nhìn thấy điểm mạnh của cậu thôi...

-Họ là ai chứ... haizz... bồ mẹ tở cũng dục tở nhiều lắm, họ mua xe đắt tiền cho tở... nhưng khi gặp mặt chẳng ai dám nói chuyện với tở quá ba câu... chỉ có cậu... không hắt hủi tở, không thấy sợ tở... tở cảm ơn cậu, thực sự ở bên cậu tở mới có cảm giác của cuộc sống... cảm giác được tôn trọng... -Lâm lợn nhìn về phía xa tâm sự.

-Trời! sao lại vậy chứ... cậu sẽ tìm ra một nửa của mình thôi, suy nghĩ tích cực lên! hihi! –Thảo mỉm cười, nàng nhìn Lâm lợn với ánh mắt trìu mến, ngoài cái thói dâm dề ra thì cậu ấy cũng rất hiền lành và tốt bụng.

-Cậu biết đấy... tở... tự ti lắm... hôm qua.... Là lần đầu tiên tở được chạm vào ngực con gái đấy... -Nói xong Lâm lợn nuốt nước bọt nhìn qua Thảo.

-Cậu... đừng nhắc đến chuyện đó được không, với lại cậu không được tiết lộ ra đâu đó... -Thảo nhúu mày nhìn vẻ mặt biến thái của Lâm lợn. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Tở... biết mà... tở hứa! cậu tin tở! nhưng mà... –Lâm lợn nắm đấm lại thể hiện sự quyết tâm.

-Hử... nhưng gì cơ? –Thảo nhúu lông mày nhìn Lâm lợn, thấy vẻ mặt biến thái của cậu ấy Thảo cũng thấy hơi hoảng vì kiểu gì cậu ta cũng sẽ hỏi mấy câu ngu ngốc gì đó.

-Tớ... như cậu biết đấy... tớ không biết phải cảm ơn cậu thế nào... nhưng cậu đã cho tớ biết một chút thế nào là con gái... tớ cảm ơn cậu nhiều lắm... nhưng tớ... có một thắc mắc... tớ muốn biết... sao... ngực cậu lại to thế? vì tớ thấy bọn con gái có ai to như vậy đâu? –Lâm lợn hỏi xong thì cười ngại gãi đầu, y như rằng là một câu hỏi ngu ngốc khiến Thảo thật khó trả lời.

-Trời ạ... sao cậu lại hỏi những câu như vậy, con gái sẽ không thích nghe đâu! –Thảo xấu hổ đỏ ửng mặt.

-Nhưng... tớ muốn biết thật mà... -Lợi dụng tình thế, Lâm lợn biết Thảo hiền và thật thà sẽ không chửi nó như cái Linh nên nó được đà lấn tới.

-Cậu muốn biết để làm gì? –Thảo nhìn Lâm lợn ánh mắt phán xét khiến nó xấu hổ cười gãi đầu gãi tai. Trông cái tướng Lâm lợn vừa buồn cười vừa đáng thương, nhìn cậu ta béo mập ngây ngô chẳng khác gì một đứa em của nàng.

-Thì... tớ tò mò mà, vì đối với tớ, thế giới con gái thực sự là một thế giới kỳ diệu... -Nói xong Lâm lợn nở mũi nhìn vào ngực Thảo.

-hmm... -Thảo không nói gì, nàng ngồi thẳng người kéo lại hai dây áo.

Không gian bỗng im lặng, chỉ còn tiếng sóng biển và tiếng hải âu kêu phía ngoài xa... Lâm lợn nuốt nước bọt nghĩ đến cảm giác tối qua mà chim nó lại cứng lên, nó liếc xuống đùi Thảo và ước chiếc túi kia không nằm ở đó.

-Thảo ơi! đây có phải bản giới hạn mùa thu của Louis Vuitton không? Cho tớ xem! –Lâm lợn nghĩ ra một cách khá hay, giọng nó run run.

-Túi này á! ừm đúng rồi, đây! Cậu xem đi! –Thảo cầm túi lên đưa cho Lâm lợn nhưng ngay sau đó nàng đã lấy tay che lại, Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi khiến Lâm lợn chỉ nhìn được mu bướm Thảo trong một khoảnh khắc ngắn, chỉ cần vậy thôi đã khiến nó rất sợ rồi, nó cầm chiếc túi giả vờ xem nhưng bên dưới chim cứng đờ nghĩ về khu vực nhạy cảm của Thảo.

-xịn thật đấy, nghe nói là làm thủ công đúng không cậu? –Lâm lợn trầm trồ, riêng mùi thơm toát ra từ chiếc túi đã rất đắt tiền rồi.

-Um... quà anh Minh tặng cho tớ hồi mới cưới đó... hihi... -Thảo nhìn Lâm lợn có chút hoài nghi vì trông cậu ta hỏi mình về thông tin chiếc túi nhưng cứ liếc xuống đùi.

-Này! Sao cậu cứ nhìn xuống đùi tớ thế? –Thảo lườm Lâm lợn.

-Hề hề... tại đùi cậu trắng quá... chắc mịn lắm... -Lâm lợn cười hề hề rồi đưa một ngón tay thò sang đùi Thảo.

-Cậu mà chạm vào tớ sẽ mách anh Minh đó! –Thảo nhắc chân mình ra chỗ khác.

-Hề hề tớ đùa ý mà, cậu đừng mách anh Minh nhé! –Lâm lợn gãi đầu gãi tai, thấy Thảo nhắc đến Minh khiến nó rất sợ, mặt cắt không còn giọt máu nhưng vẫn cố cười.

-Tớ đùa thôi... hihi... -Thảo mỉm cười khi thấy mình vừa dọa được Lâm lợn, trông cái mặt ngẩn tũn cười trừ của cậu ta thật buồn cười...

-Thế cho tớ chạm vào một tí đi! Hê hê! -Lâm lợn nhờn nhờn lại đưa ngón tay sang.

-Không đời nào! Hôm qua cậu sờ chưa đủ sao? -Thấy vậy Thảo đứng dậy vươn vai cơ thể dong dỏng của mình và đi ra ngoài biển nơi có mấy đứa trẻ con cùng mẹ nó đang tắm.

-O! Thảo! cậu đi đâu đó? -Lâm lợn nhìn theo Thảo, lỗ mũi nó nở to khi nhìn vào đôi mông to tròn trịa của Thảo... thật không ngờ tối qua nó đã được bóp vào đó, mông Thảo cứ đánh qua đánh lại theo bước chân của nàng, Lâm lợn nuốt nước bọt, liếm môi nhìn chằm chằm vào cái khe giữa hai chân Thảo... lúc này nó chỉ muốn úp mặt mình vào đôi mông trắng mịn đó.

-Tớ ra tắm một chút, đằng nào cũng ra đến đây rồi hihi -Thảo quay lại cười với Lâm lợn, một nụ cười thiên thần khiến Lâm lợn ngờ ngách bước đi theo nàng Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Biển ở đây trong xanh cậu nhỉ? -Lâm lợn chạy theo cười hề hề nói.

-Ừm... xanh thật đó... cậu không mặc đồ bơi sao? -Thảo vừa đi vừa nhìn xuống bộ quần đùi áo phông của Lâm lợn.

-Ui dào, tớ cởi ừ cái xong ấy mà hề hề... -Lâm lợn vừa nói vừa lột cái áo phông của mình ném xuống cát, cái bụng béo của nó lộ ra nẩy tung tung trông thật hài hước. Nhìn Lâm lợn lúc này đúng thấp hơn Thảo hẳn một cái đầu, đáng vẻ béo ú một sách, chả bù cho Thảo với một gương mặt xinh xắn như thiên thần, Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi cùng đôi chân dài thẳng tưng, làn da trắng đến phát sáng... không còn từ ngữ mỹ miều nào để miêu tả vẻ đẹp của Thảo nữa rồi, nàng đã thu hút mọi ánh nhìn kể cả của đám trẻ con hay mẹ của chúng, trông nàng chẳng giống người Việt một chút nào.

-Này! Thảo ơi! hề hề hề hề... -Lâm lợn vừa gọi Thảo vừa lấy nước té nàng.

-Á!!! -Bị những dòng nước mát lạnh té vào người, tâm trạng của Thảo có chút khá lên, nàng cảm thấy vui vì trò này nên cúi xuống té lại Lâm lợn. Thấy vậy Lâm lợn vui lắm, nó dùng skill tuổi thơ của mình, quay người lại dùng hai tay như cái mái chèo và hắt nước vào Thảo không thương tiếc, thấy Lâm lợn mạnh quá, Thảo né sang bên cạnh, nàng bước ra chỗ sâu hơn và di chuyển lên trước mặt Lâm lợn.

-hi hi... -Thảo đang định té thì bị Lâm lợn phát hiện, nó đứng thẳng dậy lấy đà. Thấy vậy Thảo lùi ra một bước để tránh thì nàng dẫm trượt vào một cái hố và ngã người ra đằng sau.

-A!!! -Thảo bị hụt chân, nàng chỉ kịp hét lên một tiếng nhưng Lâm lợn rất nhanh lao tới đỡ Thảo. Cả Thảo cùng Lâm lợn bị ngã xuống biển, nói ngã xuống biển nhưng thực ra chỗ đó chỉ sâu quá đầu gối một chút, rất may Lâm lợn đỡ được Thảo nhưng bàn tay nó đang ôm trọn một bên ngực của nàng. Cảm giác mềm mềm nó bóp một cái khiến chim nó cứng tướng lên, nó cảm nhận rất rõ độ mềm của ngực Thảo vì nàng chỉ mặc cái che núp và một chiếc lót mỏng của bộ bikini, mùi của biển và mùi thơm của Thảo kết hợp với nhau tạo thành một mùi thơm quyến rũ lạ lùng...

-Cậu có sao không? –Lâm lợn biết mình đang nắm ngực Thảo nên giả vờ lên tiếng trước cho đỡ quê... nhưng lúc này tự dưng nó cảm thấy có gì đó không đúng, tại sao áo của Thảo lại mịn kiểu da người như vậy, Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi nó đưa mắt nhìn xuống thì giật mình khi thấy áo của Thảo bị lệch vào trong, cú ngã và bàn tay của Lâm lợn đã vô tình làm xô dịch chiếc áo khiến một phần ngực của Thảo bị lộ ra ngoài, thoáng chốc còn thấy cả đầu ti hồng hồng của nàng. Thấy vậy Lâm lợn sững sờ, chim nó cứng như thanh thép trong quần.

-Tớ... tớ... không... -Thảo lấy tay vuốt nước trên mặt, nàng đã bị ướt một ít tóc, sau đó Thảo gạt tay Lâm lợn ra và xấu hổ chỉnh lại phần áo. Mặt Thảo đỏ ửng khi bị Lâm lợn bóp ngực, nàng cảm nhận rất rõ tay Lâm lợn còn bóp một cái, chắc chắn cậu ta cảm nhận được rồi, đã vậy áo còn bị lệch nữa... trời ơi!!! thật là xấu hổ!!! Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Thôi mình vào bờ đi cậu ơi! không chơi ở đây nữa nguy hiểm lắm... –Lâm lợn biết Thảo đã phát hiện nó vờ như không biết và rủ Thảo vào bờ... Nhưng chim nó vẫn cứng đờ, nó liền quỳ xuống

dưới cát để nước che phần hạ bộ của nó, cảm giác lúc này thực sự khác xa so với lúc nó bóp ngực Thảo mà có áo lót, bộ đồ bơi này như thể không có áo lót bên trong vậy.

Lâm lợn vẫn quỳ ở đó và nhìn theo dáng Thảo đang đi dần lên bờ, đôi chân này nó chỉ ước được liếm một lần. Bỗng có cái gì nổi lên bên trên, trông khá giống một lớp silicon mỏng, nó cầm lên thì mới biết đó là cái che núm của Thảo, nó đã bị rút ra từ lúc này. Telegram tác giả: tieuthuyetfagamimi Lâm lợn biến thái đưa lên mũi ngửi, một mùi thơm thật dễ chịu, nó lè lưỡi ra liếm vài cái... tim nó đập mạnh, nó vừa liếm cái che núm của Thảo vừa nhìn theo dáng nàng đang đi xa dần.

-THẢO OI!!!! -Bỗng từ xa có tiếng gọi của Linh, Lâm lợn giật mình há mồm cho ngay cái che núm vào miệng ngậm, nó nhìn kỹ thì thấy Linh đang mặc bikini chạy từ xa tới, hai cặp vú bom nảy như muốn vỡ ra, nhìn thấy Lâm lợn mặt Linh cau lại.

-Thảo ơi!!! tớ về trước đây! -Thấy Linh, Lâm lợn ba chân bốn cẳng chạy thẳng, chỉ kịp chào Thảo với cái giọng như ngậm kẹo trong mồm, trông cái dáng Lâm lợn chạy ra lấy áo và chạy một mạch sang bãi tắm của khách sạn bên cạnh thật buồn cười, có lẽ cậu ta rất sợ cái Linh.

-Tao là u hồn hay sao mà thằng lợn kia nó chạy nhanh vậy? -Linh chạy đến chỗ Thảo vừa thờ vừa nói. Telegram tác giả: tieuthuyetfagamimi

-Hi hi... ai bao mày hay chửi cậu ấy, cậu ấy sợ là đúng rồi hihi... -Thảo mím môi nhìn Linh, cả hai cứ như oai gia ngõ hẹp ấy.

-Có bãi tắm đẹp như thế này sao mày không rủ tao!!!! -Linh cầm vào vai Thảo lay lay khiến ngực nàng rung lên.

-Lúc này tao rủ mày khàn cả giọng mà mày có chịu đi đâu, mày không nhớ sao? -Thảo nhún mày đi thẳng theo dĩa bãi biển.

-O! tao không để ý, tao đang mãi nói chuyện với giáo viên của tao bên Sing! Thôi xin lỗi mà!!! -Linh vừa đi vừa giải thích, Thảo là một cô gái hiền lành dễ dàng tha thứ nên nàng lại ngay lập tức bình thường với cái Linh, cả hai đùa dáo chơi quanh bờ biển phải một lúc mới về phòng.

.... Telegram tác giả: tieuthuyetfagamimi

Ngày hôm sau, cuối cùng ngày thi chung kết cũng đã tới, sau khi xuất sắc lọt vào chung kết với số điểm tuyệt đối, toàn bộ ekip chương trình cùng với khán giả lẫn ban giám khảo đã rất nhiều lần phải choáng ngợp trước thí sinh tài năng này, nên ngày hôm nay hầu hết tất cả mọi người đã biết chủ nhân của chiếc vương miện là ai... Telegram tác giả: tieuthuyetfagamimi Ngày hôm nay hội trường lớn chật kín chỗ ngồi, có rất nhiều du khách đổ xô tới xem, người đứng người ngồi chen chúc chẳng khác gì cuộc thi hoa hậu thế giới cả, đông người đến mức còn vượt xa dự đoán của ban tổ chức... điều này khiến những thí sinh lọt vào vòng chung kết có chút áp lực vì thấy đông người quá, nhưng họ đâu biết dòng người kia đổ đến chỉ để xem phần thi của Thảo, trong vài ngày mà nàng đã quá nổi tiếng ở cả trên mạng lẫn khu vực thành phố Nha Trang.

Hôm nay diễn ra hai phần thi chính đó chính là phần thi tài năng và trả lời câu hỏi ứng xử... Trong khi tất cả các thí sinh tham gia phần thi tài năng của mình là ca hát, nhảy hiện đại, thậm chí là cả ảo thuật, nhưng riêng Thảo nàng xuất hiện với một bộ váy cổ trang Trung Quốc, trước sự hò reo của mọi người vì trông nàng quá đồi xinh đẹp, không khác gì tiên nữ hạ phàm. Thảo mỉm cười, nàng bắt đầu bài thi múa cổ trang Trung Quốc của mình với nhiều đạo cụ khác nhau, Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi đối với nhiều người mà nói đây là một môn nghệ thuật rất khó vì cơ bản bên Việt Nam hầu như không có một trường đào tạo múa nào có thể dạy được điệu múa cổ trang mang đậm nét văn hóa Trung Hoa cả... Nhưng ngày hôm nay, một trong ba vị giám khảo kia có người gốc Hoa nên điệu múa của Thảo như xoáy sâu vào tâm lý của vị giám khảo này, ông ta rất rất thích phần thi của Thảo, nàng đã thể hiện bài múa cực kỳ xuất sắc, chẳng khác gì những vũ công múa chuyên nghiệp bên Trung Quốc... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi Sau khi đọc lại hồ sơ của Thảo, ông ta còn ngạc nhiên hơn khi biết tất cả những điệu múa mà ông đang xem là do Thảo tự học ở nhà, với một niềm đam mê bất tận, Thảo đã thuần thục những điệu múa này từ năm cấp ba, khi thi các cuộc thi nữ sinh thanh lịch hồi đó, nàng chưa bao giờ thể hiện nó vì nhiều lý do, đúng ngày hôm nay nàng mới đem tài năng này ra trước công chúng... Phần thi này của Thảo đã khiến hội trường như vỡ òa trước màn hò reo của fan bên dưới, ai nấy đều thán phục nàng, một cô gái tài sắc vẹn toàn....

Đến phần thi ứng xử, đây tiếp tục là một phần thi khó, nhưng đối với một cô gái thông minh như Thảo, đây vẫn là điểm mạnh của nàng... khi bốc phải câu hỏi yêu cầu phải nói bằng tiếng anh, tất cả những thí sinh đều vui mừng vì đây là câu hỏi khó nhất đối với họ, dù gì họ cũng là những chuyên viên ngân hàng không mấy giỏi tiếng anh. Nhưng... đối với Thảo điều này thực sự quá đơn giản với một cô gái có bằng IELTS 8.8. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi không những có câu trả lời rất hay và thuyết phục cả ban giám khảo lẫn khán giả, mà 100% nàng còn nói bằng tiếng anh không khác gì người bản địa, khiến ban giám khảo mỉm cười lắc đầu vì cô gái này quá tài giỏi. Thậm chí có một ban giám khảo hỏi vặn Thảo bằng một câu tiếng Trung: “tại sao bạn lại mang văn hóa của người Trung Quốc vào bài thi? một bài thi rất xuất sắc, tuy nhiên bạn nghĩ như vậy có đúng khi bạn là một người Việt Nam? đang ở trên đất Việt và tham dự cuộc thi của người Việt?” Một câu hỏi khiến Thảo nhìn xuống khu vực ghế Vip của ông Vũ... nhưng... một lần nữa Thảo không thấy ông Vũ và Linh đâu, trong thời khắc quan trọng thế này, tại sao họ lại không ở đây cơ chứ... Thảo bị phân tâm... nhưng nàng vẫn bình tĩnh và trả lời câu hỏi của ban giám khảo bằng tiếng Trung Quốc khiến cả hội trường ồ lên trong vui sướng, ban giám khảo mắt tròn mắt dẹt vì con bé này còn giỏi hơn cả họ... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Thấy Thảo giỏi về mọi mặt, mấy ông định làm khó Thảo vào đúng hôm chung kết nhưng thật không ngờ, thứ họ nhận được là một vẻ mặt không thể thuyết phục hơn, cả khán phòng hò reo, tuy họ không biết Thảo đang nói những gì nhưng họ rất nể phục một cô gái xinh đẹp tài năng vẹn toàn như Thảo... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi Ông giám khảo ra đề thi ngồi vuốt râu nghe Thảo nói mà gật gù khâm phục, vì vốn tiếng anh và tiếng Trung của Thảo thực sự rất xuất sắc, nàng phát âm, nói lưu loát không khác gì người bản địa. Sau khi kết thúc câu trả lời, Thảo cúi chào tất cả mọi người thì đúng lúc đó cả ba ban giám khảo không kiềm chế được mà đứng lên vỗ tay, khiến cả khán phòng ồ lên vỡ òa trong cảm xúc. Mọi người đều lắc đầu vì quá thán phục, đến đối thủ của nàng cũng phải thừa nhận rằng tài năng của nàng ở một đẳng cấp hoàn toàn khác...

Trước khi lễ công bố trao giải diễn ra, Thảo cảm giác thực sự rất lạc lõng, nàng rất buồn, ngoài Lâm lộn đang vẫy tay, nàng không thấy bố chồng và Linh đâu... cứ ngỡ bố chồng nàng sẽ rất quan tâm đến ngày hôm nay, Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi nhưng mọi chuyện có lẽ không như Thảo nghĩ, sau tất cả... nàng không biết mình đang cố gắng vì điều gì, thật vô nghĩa... Thảo ngồi thần thờ trong phòng thay đồ trước một tấm gương cùng với đội ekip... Trong Thảo cảm thấy không vui, trong lòng nóng như lửa đốt, nàng quyết tâm đứng dậy đi ra khỏi phòng chờ, ra cửa sau và lên xe về thẳng khách sạn... Thảo cau mày bước vào trong sảnh lễ tân với bộ váy cổ trang Trung Quốc lộng lẫy, nhìn nàng giống mấy tiên nữ trong phim khiến ai nấy cũng ngược nhìn vẻ đẹp của Thảo... Nàng đứng ở lễ tân lấy chìa khóa phòng ông Vũ, mới đầu nhân viên lễ tân không đồng ý nhưng vì hai phòng đó là phòng vip và cả hai phòng đều là người nhà ông Vũ nên với những lý do mà Thảo đưa ra đã thuyết phục được họ và họ đã đưa cho Thảo một thẻ khóa dự phòng... năm phút sau... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi Thảo run run cầm chiếc thẻ từ đứng ngoài cửa phòng ông Vũ. Linh cảm cho nàng biết cả hai đang ở trong, vì mẹ Hiền lúc này đang đi chùa rồi...

-“tít” –Cuối cùng Thảo lấy hết can đảm để mở cửa phòng, nàng bước vào bên trong, nàng đi vào tất cả các phòng và đều không thấy ai ở đây... Thảo mím môi suy nghĩ không biết mình có quá đa nghi hay không?... Gạt bỏ những suy nghĩ đó ra khỏi đầu, Thảo phải quay về hội trường vì sắp đến lễ công bố và trao giải. Thảo bước ra thang máy, cảm thấy cần đi vệ sinh nên nàng đã về phòng mình. “tít” Cánh cửa phòng mở ra, Thảo cau mày lại khi nghe thấy tiếng nhạc du dương phát ra từ phòng ngủ. Nàng từ từ bước vào trong, càng vào trong càng nghe thấy tiếng rên “A...a...a...ớ...ớ...ớ...”

Đứng ở cửa phòng, Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi Thảo như chết lặng, bàng hoàng khi nhìn thấy bố chồng và cái Linh trần truồng làm tình trên giường, cả hai đang rất hăng hái và không hề để ý đến Thảo. Chân cái Linh dẹt to như diễn viên múa ba lê, ông Vũ thì quỳ dưới háng nó đâm hùng hục vào bên trong, Thảo còn thấy mắt cái Linh như sắp trợn lên rồi, trông nó thực sự sung sướng đó... mồm thì há hốc ra rên to như gà bị trọc tiết... Thảo nắm tay lại, hai dòng nước mắt chảy xuống cằm... Cảm giác uất ức dồn nén...

-Nhanh lên anh!!! Em sướng quá!!! ớ ớ ớ!!! –Thảo cau mày lại khi nghe cái Linh xưng anh em với ông Vũ, phải chăng đây không phải lần đầu của hai người sao...

-Anh đang nhanh đây em, chúng ta phải quay lại hội trường trước khi quá muộn! hờ hờ... -Ông Vũ vừa ẹt pạch pạch vừa nói. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Chỉ cho đến khi Thảo gõ những ngón tay thon dài của mình vào cánh cửa phòng thì cả hai mới giật mình... ông Vũ và Linh quay lại mặt trắng bệch khi nhìn thấy Thảo mặc bộ cổ trang đứng ở cửa... nếu nói không điều thì trong một giây tích tắc ông Vũ còn tưởng Thảo là ma nữ xinh đẹp đến đòi mạng mình vậy... vì ánh mắt của nàng trùng xuống, một ánh mắt sắc lạnh đáng sợ, Thảo không nói gì, nàng mím môi khóc và quay người bỏ đi...

-Thảo! chờ bố, để bố giải thích! THẢO!!!! Thảo! không như mày nghĩ đâu!!! –Ông Vũ và cái Linh vội vàng ngồi dậy, ông Vũ rút chim ra khỏi bướm Linh, con cu tổng ngồng to như cổ tay đập sang hai bên đùi ông Vũ, thấy bên ngoài cửa mở toang ông Vũ không dám chạy theo. Linh

cũng chỉ nói với theo được một câu rồi im bặt. Thảo đã đi rất xa rồi, ông Vũ và Linh mặc vội quần áo rồi chạy ra ngoài... Ông Vũ rất lo lắng, vì hôm nay là ngày thi chung kết, ông không biết kết quả ra sao rồi, đang tính về nhà làm một nháy lén lút với cái Linh mà lại bị con bé phát hiện... thế có chết dở không cơ chứ... mọi chuyện vỡ lở khiến ông Vũ lo lắng đến phát điên.

Ông Vũ và Linh chạy đến hội trường nhưng không thấy Thảo đâu, đúng lúc đó là lễ công bố và trao giải, Telegram tác giả: tieuthuyetfagamimi khi tên của Thảo được nhắc đến cuối cùng thì lúc đó cả hội trường cũng ồ lên vì Thảo đã xuất sắc chiến thắng cuộc thi và trở thành hoa hậu năm nay, nhưng ông Vũ không thấy Thảo đứng trên sân khấu, mà là một người trong đoàn ekip của ông đứng ra nhận hộ vương miện, ông Vũ lúc này lo lắng tột cùng, không biết con dâu mình đã đi đâu... với vẻ mặt đó của Thảo, ông Vũ càng lo lắng hơn khi đó là lần đầu tiên ông thấy ánh mắt căm thù mà con dâu dành cho mình... Ngay sau đó ông đã huy động lực lượng của mình tỏa ra tìm Thảo trong bí mật, và ông đã giải trình với ban tổ chức rằng Thảo có vấn đề về sức khỏe nên đã về phòng... Sau cùng, sau bao nhiêu năm mong chờ, ngân hàng của ông Vũ cũng đạt được chiếc vương miện danh giá và cũng là chiếc vương miện to nhất giá trị nhất trong lịch sử đối với toàn ngành ngân hàng... Một cuộc thi cũng được coi là khó nhất, khắt khe nhất từ trước tới nay... Tất cả mọi người đã bị thuyết phục bởi tài năng xuất chúng của Thảo... Sau ngày thi hôm nay, Thảo đã để lại trong lòng mọi người một ấn tượng, một sự tương tư khó tả. Telegram tác giả: tieuthuyetfagamimi

....

Hoàng hôn buông dần xuống thành phố Nha Trang xinh đẹp, tất cả thí sinh và ekip của họ đang vui vẻ trong bữa tiệc liên hoan thì toàn bộ ekip của ông Vũ vẫn đang đi tìm Thảo, chưa bao giờ ông Vũ cảm thấy lo lắng thế này, ông và Linh đã gọi rất nhiều cho Thảo nhưng nàng không nghe máy. Mãi sau đến cuối buổi chiều ông Vũ mới nhận được tin nhắn của Thảo... “mọi người đừng đi tìm con, con không muốn gặp ai lúc này...” Telegram tác giả: tieuthuyetfagamimi Mặc dù đã tránh mặt nhưng Thảo vẫn là một cô gái biết lo lắng cho người khác, nàng sợ mọi người sẽ phải vất vả đi tìm mình, cộng với tính của bố Vũ, ông ấy sẽ làm to chuyện nếu như không thấy nàng, vì vậy Thảo phải nhắn cho bố chồng một tin để khiến mọi người yên tâm hơn. Ông Vũ vò đầu bứt tai khi nhận được tin nhắn của Thảo, ông đã cho đội ekip dừng cuộc tìm kiếm và phải đưa ra một thông báo giả, nhằm tránh những đồn thổi dị nghị không đáng có.

....Quay trở lại thời điểm Thảo chạy ra khỏi phòng, nàng đi xuống đại sảnh ngồi lên một chiếc taxi của khách sạn và rời khỏi đó.

-Anh đang làm gì vậy... -Nước mắt Thảo lưng tròng gọi điện cho Minh, nhưng nàng chỉ nghe thấy tiếng nhạc phía bên kia, Thảo cau mày, nàng gọi mess cho Minh và yêu cầu mở camera.

-Anh đây! Anh đang đi hát với đối tác! Sao vậy? baby! Sao em lại khóc? –Minh cười khi nhìn thấy Thảo nước mắt ngấn nước mắt dài, giọng anh có phần say lạc đi, nín cả lưỡi.

-Ai kia? –Thảo cau mày khi nhìn thấy có mấy đứa con gái đằng sau Minh.

-Bạn... bạn của đối tác ấy mà! ha ha!... Anh Minh... ai gọi anh vậy? –Bỗng có một cánh tay phụ nữ luồn qua cổ Minh khiến Thảo mở to mắt tức giận.

-Cái quái gì vậy? – Như đổ thêm dầu vào lửa... Thảo cau mày lại và tắt điện thoại mặc cho Minh gọi lại rất nhiều. Thảo nhắm mắt nuốt cơn uất hận vào trong lòng... hết cha rồi đến con... Chưa bao giờ nàng có suy nghĩ không phải với bố Vũ như vậy... nàng mím chặt môi để kìm nén cảm xúc nhưng nước mắt cứ tuôn trào ra... Sau đó vì không biết phải làm gì lúc này... quá lạc lõng nàng đã gọi cho bác Phú, nhưng bác ấy lại thuê bao không liên lạc được... Thảo lại thở dài, nở một nụ cười bất lực... hết cách Thảo đành gọi cho bố mẹ đẻ, nhưng rồi ông bà cũng đang bận chuyện gì đó mà không nghe máy. Thảo buông thông tay xuống đùi, chiếc điện thoại rơi xuống sàn xe... đầu nàng dựa vào cửa kính và khóc.

-Em có sao không? –Chị lái taxi của khách sạn thấy Thảo không ổn liền hỏi.

-Em... em không... -Thảo sụt sịt nói, nàng lau nước mắt và cố nín nhịn nhưng nước mắt cứ trào ra rất nhiều, khóe mắt đỏ hoe nhưng không sưng một chút nào, khác hẳn với những người bình thường... trông Thảo cực kỳ xinh đẹp, vẻ đẹp của nàng lúc này khiến bất kể nam nhân nào nhìn thấy cũng phải mỉm cười... muốn được che chở bảo vệ.

-Vậy em muốn đi đâu? –Chị lái taxi được đào tạo rất tốt trong môi trường chuyên nghiệp nên rất biết giữ ý tứ cho khách hàng.

-Chị cứ chở em đi vòng quanh thành phố là được rồi ạ... -Thảo lại dựa đầu vào cửa sổ của xe.

-Nhất trí, Nha Trang rộng lắm nên chị chở em qua mấy khu đẹp đẹp nha! –Nói xong chị lái taxi tăng tốc, chiếc xe sang trọng luôn lách vào những con đường đầy hoa lãng mạn. Đôi mắt Thảo trùng xuống, trong cả cuộc đời chưa bao giờ nàng có cảm giác thất vọng đến nhường này, cảm giác như tất cả mọi người đang quay lưng với mình vậy, đây là cảm giác của kẻ thua cuộc hay sao?... Telegram tác giả: tieuthuyetfamidimi ảm ức, tức giận, thất vọng và lạc lõng... bây giờ nàng mới thấu hiểu được cảm giác của mẹ Hiền, khi bà ấy lại một lòng một dạ với đức phật như vậy... bố chồng nàng thực sự là một người đàn ông tồi tệ... Thảo cảm thấy điên rồ khi bản thân lại có tình cảm với một người như vậy... trong khi ông ấy đâu có coi nàng ra gì... Còn cái Linh... Thảo thực sự không thể hiểu một người bạn như vậy, chẳng lẽ nó dâm dăng đến vậy sao, nó coi cái thứ kia còn hơn tình bạn sao? thật đáng thất vọng mà...

Thảo lại nhắm mắt mím môi nén chặt cảm xúc lại và cảm thấy mình thật ngu ngốc, tại sao mình phải tự dằn vặt bản thân thế này, trong khi họ sung sướng hoan lạc với nhau... với lại, mình với bố Vũ chỉ là quan hệ bố chồng con dâu, suy cho cùng ông ấy làm chuyện đó với cái Linh cũng chẳng liên quan gì đến mình... vậy tại sao phải khóc chứ... Thảo cau mày lại... nàng thấy khó chịu... từ lúc nhỏ đến giờ nàng được mọi người xung quanh cưng chiều và luôn là tâm điểm của sự chú ý, điều đó đã vô tình khiến nàng có một cái tôi và lòng tự trọng rất cao... chưa bao giờ nàng cảm thấy lạc lõng, buồn bã đến mức này... mọi chuyện đều là vô tình khi chính bố mẹ đẻ lại không nghe máy của nàng, thất vọng nối tiếp thất vọng đã khiến nàng cảm giác muốn nổi loạn một chút... Một lúc sau, Thảo uể oải cúi xuống nhặt điện thoại, đúng lúc đó thấy số máy hiện lên là số Lâm lợn.

-Alo... -Giọng Thảo mệt mỏi như người bị ốm lâu ngày. Telegram tác giả: tieuthuyetfamidimi

-Thảo à? gọi cho cậu khó quá, tớ thấy bên khách sạn của cậu bao nhiêu người cứ nhón nháo lên, hình như là người của bố chồng cậu đó... có chuyện gì xảy ra vậy? –Giọng Lâm lộn lo lắng.

-À... không có gì đâu... tớ... à mà cậu... có rảnh không? –Thảo lấy tay lau nước mắt, cuối cùng lúc này nàng chỉ còn cậu bạn ngốc nghếch này là đáng tin tưởng.

-Tớ rảnh! rảnh chứ! chỉ cần là cậu thì tớ luôn rảnh hề hề! –Lâm lộn cười to trong điện thoại.

-Ừm... –Thảo ừ một câu rồi tắt điện thoại.... nàng lại nhìn ra cửa sổ và nghĩ cho ekip của ông Vũ, cảm thấy thương họ Thảo liền nhắn một tin cho bố Vũ “mọi người đừng đi tìm con, con không muốn gặp ai lúc này...”

-Chị ơi, chị chở em về lại khách sạn nha... -Chị lái xe thấy Thảo yêu cầu liền quay đầu xe.

Một lúc sau chiếc xe đỗ ở sảnh khách sạn Phụng Hoàng, là khách sạn mà Lâm lộn ở. Thảo quan sát rất kỹ và thấy hình như mọi người không còn ở đây nữa... nàng đeo kính và khẩu trang, sau đó mượn chị taxi cái mũ và chiếc áo khoác rồi bước xuống xe... bên trong nàng vẫn mặc chiếc váy cổ trang Trung Quốc, mặc dù vẫn rất nổi bật nhưng nàng đã tránh mặt tất cả mọi người và đi thẳng lên phòng Lâm lộn mà không ai nhận ra.

-Cộc cộc! –nghe thấy tiếng gõ cửa, Lâm lộn hồ hởi chạy ra.

-Tớ đây! Tớ đây! Hề hề! –Lâm lộn vừa mở cửa thì Thảo bước nhanh vào trong.

-Cho tớ trốn nhờ được không? –Thảo mím môi và ngồi xuống giường Lâm lộn, nàng tháo kính, mũ và áo khoác của chị lái taxi đặt gọn gàng ở chiếc tab đầu giường.

-Ồ được được! cậu ở đây luôn cũng được hề hề! Ồ! mà cậu khóc à? sao vậy? có chuyện gì vậy? từ lúc cậu chạy xuống sân khấu làm tớ tìm vàng mắt chẳng thấy cậu đâu... –Lâm lộn lo lắng ngồi xuống hỏi Thảo. Telegram tác giả: tieuthuyetfamidimi

-Tớ không sao... -Thảo đưa tay lên lau nước mắt.

-Tớ... không biết cậu đã xảy ra chuyện gì... nhưng... cậu đừng buồn nữa... tớ không biết phải an ủi cậu thế nào... nhưng... tớ sẽ ở đây lắng nghe cậu... -Lâm lộn nói nhỏ, nó nhìn vào trang phục của Thảo đang mặc mà nuốt nước bọt, vì trước mặt nó lúc này chẳng khác một tiên nữ hạ phàm xuống căn phòng của nó, giống như mấy bộ phim xuyên không vậy.

-Tớ cảm ơn cậu... tớ chỉ cần ở đây một lúc thôi... làm phiền cậu nha... -Thảo mỉm cười rồi thu chân lên giường.

-Ừi dào! Phiền gì! Cậu hâm à... tớ còn phải cảm ơn cậu vì đã đến chỗ tớ chơi ấy chứ hề hề... Mà cậu nhớ hồi cấp ba chứ... mỗi lần bọn con trai buồn... chúng nó sẽ đi nhậu đó... hay tớ đi mua ít đồ nhé... về nhậu tung bừng cho đỡ chán, cũng để chúc mừng chức vương miện của cậu luôn hề hề... Telegram tác giả: tieuthuyetfamidimi -Lâm lộn nuốt nước bọt gạ gẫm Thảo nhậu... Thảo không nói gì, mắt nàng nhìn vào khoảng không vô định rồi liếc nhìn qua Lâm lộn... nàng nhìn Lâm lộn tầm vài giây rồi lại thờ dãi và quay mặt đi chỗ khác... có lẽ là vì cậu ta xấu quá.

-Được không Thảo? –Lâm lộn lại ga gắm. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Uống rượu có hết chán không? Mà tớ được vương miện rồi sao... –Thảo thở dài, ánh mắt thất vọng... cảm thấy mấy ngày ở đây thực sự vô nghĩa... sau đó nàng đứng dậy đi ra chiếc ghế nhỏ ngoài cửa sổ và ngồi ngắm đường phố bên dưới.

-Cậu quá được ấy chứ... ngay từ đầu tớ đã biết chiếc vương miện quý giá đó chỉ hợp với cậu ha ha... chỉ có điều mọi người đang nháo nhác lên tìm cậu thôi hề hề... tớ... không biết cậu gặp phải chuyện gì... nhưng... tớ dám chắc, uống rượu sẽ khiến tâm trạng tốt hơn, tớ tin là vậy... - Lâm lộn cười hề hề, nó cũng khá tinh tế khi biết được tình thế lúc này, không cố gắng hỏi Thảo đang buồn chuyện gì nhưng nó sẽ bày ra trò khác để khiến Thảo quên đi cảm xúc lúc này.

-Cũng được... nhưng cậu đừng để ai nhìn thấy đó... -Thảo nhìn Lâm lộn rồi quay ra cửa sổ, không biết uống rượu sẽ khiến tâm trạng tốt như cậu ta nói không... nhưng... lúc này... đó là điều duy nhất nàng có thể làm bây giờ...

....

Hết Chap 69.

Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Cảm ơn các bác đã đọc truyện và yêu thích chủ đề này!

Em xin trân thành cảm ơn tấm lòng và sự ủng hộ của các bác ạ.

Ngân hàng: BIDV

STK:41110000946419

HO THI NGOC ANH